Ч. 6. Неділя 23 (10) січня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

## Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Сойм краєвий.

*Докінчене 62-го засїданя I. сесиї IX періоду.*

На передвчерашнім вечірнім засїданю Сойму, яке п. Маршалок краєвий відкрив о год. $8^1/_2$, вела ся дальше дискусия над справозданєм буджетової комісиї в краєвім буджеті на р. 1910.

П. др. Дудикевич, продовжуючи свою перервану на передполудневім засїданю бесїду, полємізував насамперед з п. Намістником, котрий заявив, що не признає російскої народности в Галичинї а відтак відпирав закиди, які против него підносили др. Король і инші що до его дїяльности публичної і приватного житя.

По п. Дудикевичу виголосив довшу промову польский народово-демократичний посол др. Тертіль. Порушив справу реформи виборчої а відтак займив ся справою польского банку парцеляцийного, та полємізував з п. Стапіньским і иншими бесїдниками сторонництва людового. Вкінци заявив, що сторонництво народово-демократичне, яко сторонництво людове, що рве ся до житя, стягає на себе неприязнь всїх, хоч цїлию его єсть праця економічна і просьвіта, котра хотїла би вирівнати ріжниці межи селом а містом.

На тім о год. $11^1/_2$ в ночи закрив п. Маршалок засїданє, назначуючи слїдуюче на пятницю рано.

*63 засїданє I. сесиї IX періоду.*

Вчерашне засїданє Сойму розпочало ся о год. $10^3/_4$ перед полуднем. П. Маршалок повідомив палату, що удїлив тридневної відпустки п. Кмечуновичеви.

Перед приступленєм до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї, зголошені внесеня і інтерпеляциї.

З черги відповів правительственний комісар, радник Намістництва Ґродзїцкий на ряд інтерпеляций, внесених на попередних засїданях.

Відповідаючи на інтерпеляцию п. Адама і тов. в справі бойкоту пруских товарів в Галичинї, заявив комісар, що Намістництво подало до відомости старостам значнїйших міст і дирекциям поліциї удїлений собі п. Міністром справ внутрішних рескрипт Міністерства судівництва до прокураториї державної, а заключаючий поученє, як власти мають поводити ся супротив акциї бойкотованя заграничних товарів.

Позаяк то поученє голосило, що така акция сама в собі не становить карпдостойного учинку, о скілько супротив тутешних купцїв не послугувалась би средствами противними законови, проте Намістництво не мало нїякої законної підстави анї причини, аби проти виданя такого поученя робити до Міністерства представленя.

Вкінци зазначив п. комісар правительственний, що то поученє видало Намістництво ще перед пів роком, бо дня 1 серпня 1909.

Відтак відповів комісар ще на слїдуючі інтерпеляциї: п. Макуха і тов. в справі розширеня шкільного будинку в Березові нижнім, печеніжиньского повіта; п. Костя Левицкого і тов. в справі громадских виборів в Котюхах, бережаньского повіта; п. Макуха і тов. в справі руских повідомлень і сьвідоцтв шкільних в рускім язиці; п. Сеника і лов. в справі санкциї для проєкту закона о реґуляциї потока Колодниця і Брудниця.

З порядку дневного переказала палата в першім читаню громадскі комісиї в справозданю Видїлу краєвого в справі часового увільненя нових і перебудованих домів в містї Бяла від додатків громадских до державного податку домово-чиншового і від 5 прц. податку від доходу з будинків увільнених часово від домового податку.

---

6

## Зрабоване „Реґента“.

Сьміховинка — М. Бляпка.

(Дальше).

Коли Боже на хвильку замовк, відозвав ся Сантіє усьміхнений глумливо:

— Триюмф Шерльока Гольмса! Маєш дїйстно великі вигляди. Таки вже виджу тебе в ролї детектива на сценї. А може твої очи навіть вже відкрили сховок „Реґента“?

— Я таки его знайду! Чи гадаєш, що я буду тут его шукати в твоїм ателїє?

Сантіє удав безмежно здивованого.

— Ах! Ґеніяльна голова з тебе! Отже в моїм ателїє нема „Реґента“! Звідкиж ти набрав ся такої мудрости?

— Глузуй собі здоров з мене; то менї байдуже. То, чого я тут хотів довідати ся, то вже знаю. Ще заким мине осьмидневний речинець, то я той камінчик знайду.

Сказавши то, пустив ся Боже до дверий, щоби вийти.

Сантіє крикнув за ним:

— А щож буде зі спільною люльочкою, пане Гольмс?

Але Боже не чув вже, чи не хотів того чути. Розпращавшись коротко був вже за дверми і зараз по тім зійшов по скриплячих сходах на долину.

А там на горі роздав ся лиш галасливий реґіт і підчас коли Сантіє закурював знову свою люльочку, муркотів сам до себе:

Знаменито! У мене в ателїє не хоче вже „Реґента“ шукати.

Віктор Боже станув на улици і зачав собі розважати.

Ну, і щож тепер?

Сантіє не признав ся до нїчого. Але то, що він сказав, не лишало нїякого сумнїву. То він таки то зробив. Сантіє старав ся уданим здивованем закрити ту несподїванку для него, що Боже знає о его спілцї з якоюсь панною.

Але де він подїв той диямант?

Нараз побачив Боже ясну дорогу перед собою.

Панна! Туди би єму взяти ся.

Розуміє ся, що від Лювру треба би єму зачати свої доходженя. Певно, що була би коротша дорога піти до комісаря, котрий з уряду займав ся тою справою, щоби того поспитати і набрати певности, але поліция очевидно була на фальшивій тропі. Він повинен би ій пояснити. А як би єму не повірили, то й не сказали би імени тої панни. Може би ще й на него самого мали підозрінє.

Він скочив на якийсь омнібус і вилїз по стрімких східцях аж на саму буду. Підчас коли віз котив ся улицями, де був найбільший рух, придивляв ся Боже з гори, як там люди глотили ся, як гнали і одні других попихали. Їхали улицею Монмартр. Він дивив ся на склепи, де різник в чистенькім білім фартусї стояв коло половини зарізаного теляти, що мало вабити прохожих, де якась купчиха, що продавала огородовину, співучим голосом захвалювала свій сьвіжий товар, а якийсь инший купець так само краснорічиво захвалював свої материї на одїня.

Але его гадки шукали за „Реґентом“. Кеті була для него лиш блїдою тїнию, котра щезала щораз більше в густій мрацї.

В улици Ріволї зіскочив він з омнїбуса і побіг до Лювра.

Але Лювр був замкнений, не видко було анї однїсенького урядника або якогось слугу.

Та ось влїзло щось случайно Божерови в дорогу, так случайно, що він хоч би був і слїпий, мусів би був того хопити ся.

Коли станув перед замкненою зелїзною брамою, надійшла з тої з тої самої сторони якась елєґантна, знатна дама, котрої шовкова сукня шелестїла, та хотїла також зайти до Лювру, але здивована станула перед брамою. А що Боже стояв зараз коло неї, то она звернула ся з запитанєм до него: Будьте ласкаві, мій пане, чи Лювр нинї не буде отворений?

— Ледви чи отворять. Мабуть буде доти замкнений, аж знайде ся знову зрабований диямант.

— Дякую вам.

Сказавши то обернула ся і пішла а за нею лиш зашелестїло.

Боже хотів якраз іти в противну сторону, коли зачув коло себе слова: То тота дама, що дістала була в Люврі нападу, підчас коли „Реґента“ зрабовано.

Якийсь старший панок розповідав то,

Відтак приступила палата до дальшої дискусиї над буджетом. П. Т. Старух в довшій промові критикував урядоване старостів в Бережанах, Калуши, Раві рускій, Косові і жадав, аби сейчас усунути старосту в Калуши.

Відтак довше промовляв о господарці в заряді лісів державних, покликуючи ся що до того на ряд статий п. до Ради державної Заморского, які він свого часу оголошував в Słow-i Polsk-ім.

Говорив відтак ще про відносини в судівництві, про упосліджения Русинів в шкільництві, а вкінци полемізував з москвофілами. Назвав галицкий москвофілізм боляком на здоровім тілі руского народа, однак висказав надію, що руский орґанізм переможе его і знищить всю погань.

По промові Батталії, котрий боронив політики польского Кола в парляменті і остро виступав проти людовців, закінчено загальну дискусию над буджетом.

До голосу були ще записані за буджетом пп. Сколишевский і Стефчик, против буджету пп. др. Макух, Думка, Миронюк-Заячук і др. Левицкий.

Ґенеральним бесідником „против“ вибрано п. Макуха. Вибір ґенерального бесідника „за“ мав відбути ся вечером.

На тім о год. 2 по полудни відложив п. Маршалок засідане до год. 7 вечером.

# Новинки.

**Львів, дня 22 січия 1909.**

— **Відзначене.** Є. В. Цісар надав головному учителеви в учительскій семінариї в Заліщиках Корнилови Черкіньскому з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника шкільного.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер просьвіти іменував ад'юнкта дирекциї урядів помічничих, Сидора Мазуркевича, директором тихже урядів в міністерстві віроісповідань і просьвіти. — Гал. дирекция почт і телеґрафів перенесла практиканта почтового Адольфа Матику з Тернополя до Львова.

— **П. Віцепрезидент** краєвої Ради шкільної з причини посольских обовязків буде приймати в неділю дня 23 с. м. аж о 2 год. по полудни.

— **Загальні збори** членів тов. запомоги убогих гр. кат. церков ім. сьв. Петра відбудуть ся дня 2 лютого с. р. се є в середу о 4 год. по пол. у Львові в музею дух. семинаря з отсим порядком дневним: 1) Богослужене о 8 год. рано в архкат. церкві св. Вмч. Юрія і в церкви дух. семин. за живих і померших членів товариства, 2) відкрите зборів і вибір президиї. 3) звіти: а) секретаря, б) касиера і в) комісиї контрольної, 4) дискусия над звітами, 5) вибір а) предсідателя, б) 8 членів виділу і 4 заступників на час одного року, 6) внесене що до розділу чистого доходу за рік 1909 та 7) внесеня членів. До як найчисленнїйшої участи запрашає уступаючий виділ. — О. Лев Туркевич, предсідатель, о. Ів. Давидович, секретар.

— **З салі судової.** Перед львівским судом присяжних розпочала ся оногди розправа против супругів Микити і Еви Федюків з Купина обжалованих о обманьство. Они продали свої ґрунти насамперед кільком селянам на основі устного контракту а пізнїйше продали ті самі ґрунти торговельникови Апфельшнітови, котрий знав о тім всім, та ще й дораджував їм, як мають зробити. Апфельшніт засідає також на лаві обжалованих за участь в обманьстві.

— **Крадежі.** Великої крадежі допустили ся невислїджені доси злодїї в домі під ч. 41 а при ул. Шептицких. В домі тім знаходить ся магазин купця Якова Шульца з улиці Городецкої. Злодії дібрали ся до того магазину за помочию витрихів і забрали звідтам материї вартости звиш 1600 К. — З візка п. Міколяша в дорозї на почту вкрадено пачку адресовану до дра Борисевича в Монастириськах. В пачці були ліки, а між иншими трояча. Готов ще злодїй отроїти ся. — В домі ч. 2 при ул. Новий Сьвіт добули ся злодїї на під і розбивши там паку вкрали постіль вартости 400 К.

— **Крадіж шафки з біжутериями.** Золотар Сам. Крох при ул. Жовківскій, дав знати на поліцию, що оногди вечером вкрадено єму шафку з біжутериями вартости около 800 К. Поліция вислідила вкрадену біжутерию в помешканю якогось жида, що купує крадені річи, але часть біжутериї, вартости около 200 К десь тимчасом пропала. Вислїджено також, що крадіж ту виконав нотований злодїй Антін Біліньский при помочи своєї любки, Анни Хоміцкої.

— **Шпігуньство на всі боки.** Як дуже российскі круги войскові заінтересували ся справами войсковими в Австриї, можуть послужити численні арештованя в послїдних часах людий з низших кругів. Показує ся однак, що шпігуньством займають ся й висші круги. Так доносять з Відня, що російского аташе войскового, полковника Марченка нагло відкликано. Відкликане то стоїть в тїсній звязи з арештованєм 2 підофіцирів, взглядно одного ґажиста і 1 підофіцира за шпігуньство в користь Росиї. Марченко, котрий від пяти літ занимає ся орґанізациєю шпігуньскої служби у Відни в користь Росиї, поминув Цісар остентативно на послїднім двірскім балю. Віденьска поліция ствердила, що арештові підофіцири стояли в звязи з російскими агентами.

— **Дрібні вісти.** Філія руского Тов-а педаґоґічного в Заліщиках отвирає з днем 1 лютого с. р. приготовляючий курс до ґімназиї. Поданя о приняте на сей курс треба вносити як найскорше на руки о. проф. О. Раковского. — З причини дорожнї волового мяса зобовязало ся в Канзас Сіті в удільній державі Міссурі письменно 300.000 осіб не їсти мяса через цїлий місяць. В наслїдок того вже кілька різників знизило цїни. — В Кракові 13-лїтна учениця якась Галацїньска діставши злу ноту з історию кинула ся з вікна другого поверха і забила ся на місци.

— **Загадочний глухонімий.** Жандармерия в Зборові придержала ще дня 6 грудня м. р. на дорозї межи Присівцями а Озерянкою якогось порядно одягненого мужчину в зимовім пальтї і в чоботах, котрий мав при собі всїлякі знаряди різбарскі. Чоловік той глухонїмий і невчений без яких небудь паперів леґітимацийних, не може сказати, як називає ся і звідки походить анї де доси перебув, а его поведене насуває підозріне, що то один із ватаги російских шпігунів. Знатоки глухонїмих кажуть, що арештований походить з над угорскої границї, має літ 57, єсть жонатий і з фаху різьбар. Хто би знав щось о тім чоловіці може донести до судиї слїдчого суду карного у Львові (відділ VIII).

— **Огонь.** В маґазині домовин міского заведеня похоронного, при ул. Кохановского ч. 64 вибух минулої ночи около 12 год. огонь, котрий наробив досить великої шкоди. В будинку, де міетить ся той маґазин, єсть одна половина призначена на каравани а в другій містять ся домовини і катафальки. Отже в сїй

---

видко, своїй жінці, якійсь старшій поважній женщинї з сивим волосєм, і рукою показав на ту даму, що зачепила була Божера коло замкненої брами Люврy.

Отже то була тота панна!

То називав ся успіх! Розуміє ся, що він не потребував нікому зрадити того, в який спосіб дійшов він до такого успіху, бо хтось готов би ще пригадати єму приповідку, котра каже, що дурний має щастє.

Він пустив ся зараз слїдом тої дами а тепер мав і досить часу придивити ся їй лїпше.

Струнка, елеґантна стать з гнучкими формами родовитої Парижанки. Волосє було темне і филясто уфризоване. Сукня бруняльої краски приставала тїсно до тїла і походила, як то Боже здогадував ся, з одної з найперших париских робітень. Коли она раз звернула свою голову на бік, побачив єї з профілю. Черти лиця були дуже делїкатні, ніс остро виступаючий, губи дрібку грубі, брови лаґідно вигнуті а такі тонесенькі, як би зняті з якого японьского акварелля а темні очи так глубокі як то озеро серед ліса в казці.

Так представив ся Вікторови Божерови єї образ.

Але ось і зараз насунув ся єму сумнїв, чи то она може дїйстно бути співвиновницею того злочину. Він подумав собі побіч неї Ґастона Сантієра і не міг між ними знайти ніякої гармонії, єму не могло то поміститти ся в голові, як они обоє могли зійти ся і як тота женщина могла дати ся намовити до такого вчинку.

А всеж-таки, коли все ще раз добре собі роздумав, то таки прийшов до того самого висновку а то ще більше підносило єї вину в его очах, що она тепер знов хотїла зайти до Люврy.

Як щось перло єї іти на місце свого вчинку, так мала она й завести тепер его до свого співвиновника і до того місця, де схований „Реґент“.

В улици Камбон зайшла она до якогось дому.

Боже пішов за нею а всунувши дверниці цїлого франка в наставлену праву руку, спитав єї довірочно: Хто то тота дама, що тепер зайшла до каменицї.

Хто добре мастить, не лиш їде добре, але й всюди его радо слухають та виразну дають відповідь.

— То донька радного міста Бернарда, панна Норетта — відповіла услужно дверничка.

Віктор вдоволений тим, подякував. — Менї буде може ще неодно потреба знати. Сподіваю ся, що ви будете уміли держати язик за зубами.

Жінка, котра, видко, борзо поняла і зрозуміла, наставила ліву руку.

Так виразно рідко хто коли говорив з Віктором Божером. Але що він імовірно ще частїйше міг потребувати єї помочи, то всунув їй і в ліву руку трохи гроший і то так, щоби они о скілько можна як найменше задзвонили.

Вже було змеркло ся а Віктор був успіхом першого дня більше як вдоволений. Колиб він кождого дня міг тілько вдіяти, то певно до трох, найдальше до чотирох днів дійшов би до своєї цїли.

Розуміє ся, що він тим заслужив собі ще на щось окремого а того задумав пошукати собі в реставрациї.

*

Але й комісар Фалльо міг також похвалити ся успіхом.

Коли вийшов з Люврy, на лици его яснів усьміх, що означав тріюмф над его товаришем Рамелієром.

Его доходженя ось що виказали: Через павільон Сіллі не міг через довший час, заким дали про рабунок знати, ніхто вийти, отже й злодій не вийшов туди. Дальші виходи, котрі менше входили в рахубу, дали то само знати.

Лиш з павільону Денон насців довший звіт, а Фалльо взяв ся відтак сам вести дальше слїдство.

— Чи можете собі пригадати, щоби хтось на короткий час перед телефонічною розмовою вийшов з Люврy? — спитав він урядника.

— Перед тим ніхто. Але якраз, коли мене закликано до телефону, вибіг якийсь досить грубий, малий панок досить борзо на двір. Видко, що єму було чогось дуже пильно. То перше прийшло менї на гадку. Коли я відтак одержав телефонічне повідомлене, то вже не сумнївав ся, що той грубий панок був злодій. Я і зараз побіг за ним, але анї на подвірю анї перед Люврoм не було вже нїчого видко. А то видавало ся менї ще більше підозрінимм.

Такої самої гадки був і комісар Фалльо а слуга музею мусів як найдокладнїйше описувати підозріного. Отже з тим описом пішов комісар до помешканя радного міста Аристида Бернарда.

(Дальше буде).

части, відділеній стіною від другого, есть зелізна піч, від котрої рура, задля браку комина, виходить в отвір на криши. Отже коло того отвору затліли ся бальки і зачали горіти. Огонь добачено вже досить пізно і служба під проводом управителя п. Лясковского взяла ся гасити огонь, котрий вже обняв був стелю і часть домовин. Небавком над'їхала і міска сторожа пожарна, при помочи котрої огонь удало ся угасити. Каравани витягнено ще в пору а огонь знищив лиш часть стелі, около 60 домовин і чотири катафальки. Загальна шкода виносить кілька тисячів корон.

— **В процесі Боровскої** переслухувано вчера найважнїйшого сьвідка А. Билїцкого, 28-лїтного слухача медицини, котрий жив в тісній дружбі з убитим Левицким і знав про єго зносини з Боровскою. Дуже важним фактом в єго зізнанях, могучим дуже викликати підозріне, що убийницею була таки Боровска, есть то, що Боровска говорила єму, що застрілить Левицкого а на 3 чи 4 дні перед катастрофою питала Билицкого, коли він має дижур в поготівли ратунковій. Можна би з того припускати, що Боровска добирала до виконаня замаху такий день, коли Билїцкий був занятий в поготівли ратунковій.

Билицкий розповідає, що Левицкий часто жалував ся на Боровску, що она не дає єму спокою, що вічно налазить на него і що в невідповідний спосіб поступає супротив него. Просив єго, щоби він сказав Боровскій, аби она так часто не заходила до него, бо він не має часу. Пізнїйше зачала і Боровска жалувати ся на Левицкого. Дальше розповідає Билицкий, що Левицкий читав єму лист від Боровскої, котрий кінчив ся словами: „Мій ти королевичу! з Тобою хотїла би я мати сина!" Левицкий сказав тоді до него: „Она хотїла би мати зі мною сина а я навіть доньки з нею не можу мати". Наконець висказав підозріне, що розходить ся о якийсь шантаж. Боровска — розповідає Билицкий дальше — жалувала ся заедно на Левицкого, казала, що завів еї надію, що недостойний еї довіря. Говорила, що Левицкий має кілька еї листів, жалувала ся, що мимо еї жаданя Левицкий не хоче їх їй віддати і додавала, що з'уміє відобрати собі сама тоті листи в спосіб, якого ніхто не ожидає і що з а с т р і л и т ь Л е в и ц к о г о. „Я сказав то Левицкому — каже Билицкий — а то зробило на нїм велике вражіне і він просив, щоби я єго боронив і ратував, щоби я ночував у него і жалував ся на свої зносини з Боровскою. Говорив о Боровскій, що она гістеричка і т. д.

П р е д с і д.: Чи ви до тої погрози застрілення Левицкого привязували більшу вагу? — С ь в і д о к: Привязував досить велику і оповідав в ширшім кружку товаришів о тім, що Боровска хоче застрілити Левицкого. На доказ можу покликати ся на дра Мольнера з Відня. (Звертаючись до предсїдателя:) Може п. предсїдатель схотять єго завізвати. — П р е д с і д.: О скілько вношу із зізнань Боровскої, то ви оклеветували перед нею Левицкого. — С ь в і д о к: Так, я то робив на жадане Левицкого. Левицкий просив мене, щоби я клеветав на него. Розказав до мене: Скажи їй, що я послїдний шубравець, говори, що хочеш, щоби лиш баба відчепила ся.

Критичної ночи сьвідок прийшов був перед 10 год. до Левицкого подібно, як то часто бувало. Сим разом Левицкий завізвав єго навіть листом на ту годину і написав, що двері фронтові будуть отворені. Він прийшов і побачив сьвітло доходяче з дальших комнат. Двері були замкнені, а на пукане ніхто не отвирав. Він зайшов тоді з заду до вікон спальні і там пукав, але так само ніхто не відзивав ся. Сьвідок гадав, що Левицкий або має когось у себе або дуже занятий і не хоче єго впустити, отже пішов. На другий день рано довідав ся, що до Левицкого завізвано поготівлю ратункову і що Левицкий лежить конаючий в шпиталю.

П р е д с і д.: Памятаєте своє зізнане в слїдстві о телефоні? — С ь в і д о к: Так, пригадую собі. Не памятаю того, чи то було на 3 чи на 4 дні перед катастрофою. Я був в гостині у Боровскої. Она питала мене, коли маю дижур на поготівли. Я відповів, що не знаю. Коли ми виходили, я пішов до телефону, получив ся з поготівлею та просив товаришів, щоби мені сказали, коли маю дижур. Я держав при усї ліву слухавку, а Боровска праву. До того не привязував я ніякої ваги. Аж коли я зачав роздумувати по катастрофі, прийшов я до переконаня, що Боровска випитувала ся мене о то длятого, щоби я не був тоді на поготівли, коли прийде до катастрофи.

Боровска стала відтак доказувати, що Билїцкий зізнавав тепер инакше як в слїдстві, а внаслїдок того відбуло ся відтак читане слїдчого протоколу.

# Телеґрами.

**Париж** 22 січня. Зі всіх сторін надходять вісти о великих повенях. З Тунер комунїкация по улицях міста відбуває ся на лодках. В Озер (Auxerre) залила вода звиш 100 домів. Роботи ратункові дуже утруднені. Комунїкация зелїзнича, телеґрафічна і телефонїчна перервана. Богато поїздів стануло на лінії, богато повискакувало із шин. В многих місцевостях виділи вчера комету, найвиразнїйше в Марсилії.

**Париж** 22 січня. Секвана залила вчера будівлї коло побережної зелїзниці межи площею Згоди а площею сьв. Тройці. Шкода величезна. Направа ушкоджених будівель потреває кілька місяців.

**Льондон** 22 січня. До 12 год. 30 мін. в ночи вибрано 184 унїоністів, 157 лїбералів, 31 членів партиї працї і 58 националістів. Унїоністи зискали 82 мандатів, лїберали 9, партия працї 1.

**Клєвлєнд** (Огайо) 22 січня. Союз робітничий розпочав і тут бойкот против різників, що продають волове мясо. Акцию бойкотову повитали жителї з великим одушевленєм. В Клєвленд звиш 30.000 осіб обовязало ся на письмі через 40 днїв здержати ся від їдженя мяса. (Гл. також: „Дрібні вісти").

**Реджджо ді Калябрія** 22 січня. Вчера о 6 вечером виділи тут на небі комету з великим сьвітляним хвостом. Комету можна було дуже добре видїти. Щезла в західнім напрямі поза сицилійскими горами.

**Ню-Йорк** 22 січня. Під Нортбай (Onterio) на зелїзници Канадіян-Пацифік вискочили із шин 4 ваґони і впали з високого насипу до ріки. В пятім ваґоні вибух огонь. Число осіб, котрі утонили ся або стали ся жертвою огню, виносить 30 до 40.

**Ню-Йорк** 22 січня. Підчас наспівших вістий, підчас катастрофи в Нортбай згинуло 48 осіб, а ранених есть 92.

## Цїна збіжа У Львові.

дня 21 січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця . . . | 13·40 | до | 13·60 |
| Жито . . . . | 9·30 | „ | 9·50 |
| Овес . . . . | 7·40 | „ | 7·60 |
| Ячмінь пашний . . | 7·10 | „ | 7·50 |
| Ячмінь броварний . . | 7·50 | „ | 8·— |
| Ріпак . . . . | —·— | „ | —·— |
| Льнянка . . . . | —·— | „ | —·— |
| Горох до вареня . . | 9·50 | „ | 13·— |
| Вика . . . . | 7·50 | „ | 7·80 |
| Бобик . . . . | 6·90 | „ | 7·10 |
| Гречка . . . . | —·— | „ | —·— |
| Кукурудза нова . . | —·— | „ | —·— |
| Хміль за 50 кільо . . | —·— | „ | —·— |
| Конюшина червона . . | 70·— | „ | 85·— |
| Конюшина біла . . | 75·— | „ | 85·— |
| Конюшина шведска . . | 70·— | „ | 85·— |
| Тимотка . . . . | 28·— | „ | 30·— |

# Рух поїздів зелізничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.**

**Замітка.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

## Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{30}$**, 5·50, 7·25, **$8^{55}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{40}$**, $9^{50}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{15}$**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **$12^{20}$**, $5^{45}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{05}$**, 5·53, **$6^{40}$**, $9^{30}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{00}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{00}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $10^{12}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*).
*) З Винник.

### Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{20}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{35}$.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{35}$
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{25}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{45}$.
З Винник що дня 3·44.

## Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{45}$**, $3^{50}$, **$8^{25}$**, 8·40, **$2^{45}$**, 3·30*), $6^{12}$, **7**, 7·35, $11^{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{00}$, $11^{10}$.
До Черновець: **$2^{50}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{00}$*), $10^{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{55}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{10}$, $11^{35}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{30}$.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{39}$, $11^{32}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{30}$, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

### Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{34}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{34}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{30}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).